

Tillæggets Nedskrivning, selv om de økonomiske Forhold i de frie Erhverv og for Staten i sin Helhed i Virkeligheden opfordrer til at gaa til en endnu større Reduktion. I Overensstemmelse hermed fremsættes kun Forslag om at nedsætte Konjunkturtillægget med ca. 11,5 Mill. Kr. Der er regnet med, at Statens Udgifter til Konjunkturtillæg for Tiden er ca. 35,5 Mill. Kr., hvoraf ca. 23,2 Mill. Kr. er Konjunkturtillægget til de egentlige Statstjenestemænd, ca. 6,5 Mill. Kr. Pensionisternes Konjunkturtillæg, ca. 0,8 Mill. Kr. Folkekirkens Præsters og ca. 3,5 Mill. Kr. Statens Bidrag til Konjunkturtillægget til Folkeskolens Lærere; Resten — omkring 1,5 Mill. Kr. — er det Beløb, som Konjunkturtillægget udgør af en Række kollektive Bevillinger, saasom Kontorholdsbeløb og Medhjælpssummer samt af Tilskud til private Læreanstalter, Opdragelsesanstalter o. lign., hvis Lønninger i det væsentlige er afpassede efter Statstjenestemandslovens Regler, og hvis Tilskud fra Staten direkte berøres af Ændringer i Statstjenestemandenes Konjunkturtillæg. Efter Forslaget vil de tilsvarende Udgifter tilsammen andrage ca. 24 Mill. Kr.

Samtidig er der paa 2 Punkter foretaget *principielle* Ændringer i de nuværende Regler om Konjunkturtillæg.

For det første foreslaas Konjunkturtillægget reguleret samtidig med og efter lignende automatisk virkende Regler som Dyrtidstillægget. Til den principielle Ændring er der under de stedfundne Forhandlinger med Tjenestemandsoverenskomsternes Repræsentanter opnaaet fuld Tilslutning.

Endvidere foreslaas det, at de ugifte Tjenestemænd fremtidig faar et mindre Konjunkturtillæg end de gifte Tjenestemænd i samme Lønningsklasse.

Naar Regeringen har anset det for rettest at gennemføre denne Sondring, er det i Erkendelse af, at de en gift Tjenestemand paahvilende Udgifter er betydelig større end en ugift Tjenestemand. Regeringen har ogsaa ved tidligere Lejligheder præciseret dette Standpunkt ved at foreslaa, at der bør gøres Forskel paa Tillæggene til Forsørgere og Ikke-Forsørgere (jfr. Bemærkningerne til Forslag til Lov Nr. 154 af 1. April 1921, Rigsdagstidende Tillæg A. 1920—21, Sp. 4819, Folketingstidende 1920—21, Sp. 4287, Landstingstidende 1920—21, Sp. 1140), og Regeringen ønsker nu at benytte dette Princip ved de nye Bestemmelser om Kon-

junkturtillægget. Med Hensyn til, hvilke Tjenestemænd, der skal betragtes som „gifte“ og hvilke ikke, har man ment at burde følge den i Tjenestemandslovens § 92, Stk. 3 opstillede Deling, saaledes at de Tjenestemænd, der i Henhold til denne Paragraf er berettiget til at oppebære Dyrtidstillæg efter Sats a, ogsaa vil erholde det fulde Konjunkturtillæg (efter Sats A), medens de Tjenestemænd, der oppebærer Dyrtidstillæg efter Sats b i § 92, Stk. 3, kun vil opnaa de under Satserne B og C opførte mindre Tillæg.

Denne Ændring har Tjenestemandsoverenskomsternes under de stedfundne Forhandlinger ubetinget modsat sig. Selvom der fra enkelte Repræsentanters Side er fremsat Udtalelser, der rummede nogen Imødekommenhed, har Organisationernes Standpunkt været, at man principielt maatte fastholde, at der ikke i Konjunkturtillæggets Ydelse maatte være nogen Forskel mellem gifte og ugifte Tjenestemænd. Denne Stilling i Forbindelse med, at der fra Tjenestemandsoverenskomsternes Side under de førte langvarige Forhandlinger ikke har kunnet opnaas Tilslutning til større finansielle Indrømmelser end ca. 3½ Mill. Kr., har hidført, at de nævnte Forhandlinger er endt resultatløst. Det skal i denne Forbindelse anføres, at det er Regeringens Opfattelse, at dersom Reduktionen skal gennemføres ensartet for gifte og ugifte, vil det af finansielle Grunde være nødvendigt at foretage en Reduktion, som virker for haardt for Forsørgerne. Naar Regeringen har foreslaaet den omtalte Adskillelse, er det blandt andet, fordi man derved undgaar en alfor følelig Nedskæring i Familieforsørgernes Konjunkturtillæg.

Med Hensyn til Størrelsen af de ugifte Tjenestemandes Konjunkturtillæg har Regeringen draget en Grænse ved 35 Aars Alderen, og det foreslaas, at ugifte Tjenestemænd over 35 Aar faar $\frac{2}{3}$ af det fulde Konjunkturtillæg, medens ugifte Tjenestemænd under 35 Aar kun oppebærer $\frac{1}{3}$. Det maa nemlig efter Regeringens Opfattelse erkendes, at ogsaa ugifte Tjenestemænd, der er naaet en Alder som den nævnte, har Krav paa at kunne føre deres selvstændige Husholdning, og selv om de ikke har de med Forsørgelsespligter forbundne Udgifter, taler Billighed dog for, at de stilles noget gunstigere end de yngre ugifte. Af de her nævnte Betragtninger følger dog, at de ugifte Tjenestemænd, som faar Ophold med fuld Forplejning ved den Statsinstitution, hvor